

siger, at man gerne kunde have resigneret med Hensyn til disse Lønforhøjelser, skal jeg ikke modsige ham, jeg skal indrømme, at man uden stor Vanskelighed kunde have resigneret paa dette Punkt, og naar det ærede Medlem fremdeles siger, at det er ikke morsomt — hvad der vel skal forstaas saaledes, at det er halvvejs pinligt — at drage bestemte Folk frem her i Tinget i en saadan Anledning, vil jeg henstille, at det ærede Medlem havde resigneret paa dette Punkt og ikke draget det frem her, men ladet Spørgsmaalet vente, til det kunde komme til Forhandling i Finansudvalget, hvor jeg for mit Vedkommende gerne skal forhandle om det.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) mente, at et og andet vedrørende Driften af vort Statsskovvæsen kunde være bedre. Det er meget muligt, og jeg skal være rede til at paahøre, hvad der i saa Henseende kan anføres, ligesom jeg, saa vidt som det staar til mig, skal undersøge, om der er Reformers at indføre paa det Felt, men det ærede Medlem vil selvfølgelig indrømme mig Tid til at sætte mig nærmere ind i disse Forhold.

Det samme ærede Medlem og vistnok et Par andre ærede Medlemmer have talt om Lønningsforholdene ved Statens Skovvæsen. Der foreligger for Ministeriet et Andragende fra Skovfogderne, og det er en Selvfølge, at jeg ikke i dette Øjeblik kan udtale mig om dette Andragende. Skovarbejderne ere jo et staaende Emne ved vore Finanslovbehandlinger, og der er ikke i den Appel, der er rettet mod Ministerbænken ved denne Lejlighed, noget overraskende nyt. Imidlertid skal jeg gerne gøre nogle Bemærkninger derom, idet jeg skal oplyse, at der er reformeret paa det Omraade i de senere Aar. Ifølge § 22 i Instruksen for Statsskovene bestemte Skovriderne Arbejdslønnen, hvorved det paases, at den saa vidt muligt fastsættes ligeligt for de tilstødende Distrikter, og at man tager Hensyn til den paa Egnen sædvanlige Pris for Arbejde. For øvrigt er der tilgaaet Finansudvalget Oplysninger i sidste Samling angaaende dette Forhold, idet der blev tilstillet det Fortegnelser over Skovarbejdspriserne. Det var i Januar Maaned d. A., og efter at have modtaget disse Oplysninger, fremsattes der ikke fra Finansudvalget eller fra nogen Side indenfor det Ønske om, at der skulde foretages Skridt i Anledning af dette. Naar man taler om de Satser, som Skovarbejderne virke under, maa man ogsaa huske paa, at de faste Skovarbejdere

(Skovløbere, Hegnsmand) som Regel tillige faa Bolig, Jordlod eller Haveplads, Brændselsdeputat, Græsningsret og som Regel en Pengeløn beregnet efter Omfanget af deres særlige Arbejde, desuden Adgang til Sygehjælp ud over den, de kunne have ved at være Medlem af en Sygekasse, og Erstatning i Ulykkestilfælde, altsaa noget, de ikke have haft før, men som de og alle faa nu, da vi ere komne ind paa ved Lov at træffe Forholdsregler for Arbejdet i Skov- og Landbrug. Desuden faa de Adgang til aarlig Understøttelse efter deres Afgang og for deres Enke. Det maa man tage med i Betragtning, naar man taler om, at de faa saa og saa lidt. Det lidt, de faa, er dog i Overensstemmelse med Arbejdspriserne paa den paagældende Egn.

Angaaende Fæstespørgsmaalet, som løseligt er tangeret under disse Forhandlinger, skal jeg henholde mig til den højtærede Konseilspræsidents Udtalelser paa Finanslovbehandlingsens første Dag. Det er en Sag, der vil blive tagen op til forberedende Arbejde og fremmet, saa vidt gørligt er.

Der er fra forskellige ærede Medlemmer talt om Jord til Landarbejdere og om Jordspørgsmaalet i det hele, men man vil tilgive mig, at jeg venter med at komme ind paa disse Spørgsmaal, indtil vi behandle Spørgsmaalet om Jord til Landarbejdere i det Forslag, der i Løbet af kort Tid — 14 Dage eller 3 Uger — vil foreligge for Tinget.

Da der ikke er tvungende Anledning for mig til at gøre flere Bemærkninger, skal jeg indskrænke mig til disse — ogsaa af Hensyn til den fremrykkede Tid.

**Finansministeren (Brun):** Den højtærede Konseilspræsident har, da han fremlagde Finanslovsforslaget, udtalt sig om de økonomiske Grundlinier, hvorpaa det er bygget, og de Synspunkter, hvorunder det maa ses, og disse Synspunkter synes at have fundet fuld Tilslutning her i Salen. Der kan heller ikke godt være Tvivl om, at Staten i saa vanskelige Tider som disse maa sætte alt ind paa ved forsigtig Administration at skabe og bevare Værdier og ved en fornuftig Forretningsgang at lede Tidens vildfarende Vande ind i en rolig Bane, hvorfra de kunne strømme gennem Samfundet i Stedet for at være en Vandflod, der river alt med sig.

De Bestræbelser, her er Tale om, ere fra alle Sider betegned ved Ordet „Spar-sommelighed“. Jeg tror nu, at dette Ord ikke i Virkeligheden dækker Tanken, jeg